DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 7 sierpnia 2018 r.

Poz. 3580

Elektronicznie podpisany przez:
Elżbieta Sobańska
Data: 2018-08-07 12:49:46

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.304.2018
WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 3 sierpnia 2018 r.

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2018 r., poz. 994 z późn. zm.), **stwierdzam nieważność uchwały Nr XXXVIII/239/18 Rady Gminy w Pozezdrzu z 2 lipca 2018 r.** w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów publicznych „Gębałka" położonych w obrębie Gębałka, gmina Pozezdrze, **w części dotyczącej** § 8 ust. 2.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy w Pozezdrzu, powołując się na art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.), uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów publicznych „Gębałka" położonych w obrębie Gębałka, gmina Pozezdrze.

Zdaniem organu nadzoru, uchwała nr XXXVIII/239/18, w części wskazanej sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, w sposób rażący narusza obowiązujący porządek prawny.

W myśl art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. Stwierdzić należy, że władztwo planistyczne gminy oznacza między innymi, że rada gminy może określać zasady kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Plan miejscowy, będąc aktem prawa miejscowego, ma zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją.

Tworzenie prawa musi odbywać się jednak zgodnie z prawem, oznacza to m.in, że normy kompetencyjne uprawniające do podjęcia danego aktu powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny. Zakazane jest natomiast dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Każde działanie organu władzy musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy.

Zakwestionowany musi zatem zostać przepis § 8 ust. 2 uchwały wprowadzający zakaz lokalizacji przedsięwzięć kwalifikowanych jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco lub mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi za wyjątkiem inwestycji celu publicznego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znaczącego negatywnego wpływu na środowisko.

W myśl art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2018 r. poz. 142 z późn. zm.), wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz **zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części**, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub

zmniejszenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Działając na postawie cytowanego przepisu, Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego uchwałą Nr XXII/430/12 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich (Dz. Urz. Woj. War-Maz. z 2013 r., poz. 139), zmienioną uchwałą Nr XXXVII/753/14 z dnia 26 maja 2014 r. (Dz. Urz. Woj. War-Maz. z 2014 r., poz. 2256), ustanowił, w zakresie objętym § 8 ust. 2 uchwały, odmienną regulację, stanowiąc w § 5 ust. 1 pkt 2 uchwały w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, że na obszarze wprowadza się zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Sejmik w ust. 2 pkt 3 ww. przepisu, postanowił również, że zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego. Ust. 3 § 5 stanowi z kolei, że zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu (pkt 1) oraz realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (pkt 2)

Będące przedmiotem uchwały Nr XXXVIII/239/18 Rady Gminy w Pozezdrzu tereny publiczne, położone w obrębie Gębałka, gmina Pozezdrze znajdują się w obszarze chronionego krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich ustalonym przywołanymi powyżej uchwałami Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Mając powyższe na względzie, kwestionowany przepis § 8 ust. 2 uchwały, w sposób nieuprawniony modyfikuje obowiązujące już uregulowanie, co jest niedopuszczalne. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnym, jedynym możliwym rozwiązaniem jest powielenie w planie miejscowym treści zakazów, nakazów i dozwoleń wynikających z planów ochrony dla poszczególnych form ochrony przyrody ustanowionych na terenie objętym planem. Takie działanie nie tylko nie stanowi istotnego naruszenia zasad sporządzania planu, warunkującego konieczność stwierdzenia nieważności tej części planu, ale jest obowiązkiem ustanowionym na poziomie aktu ustawowego i aktu wykonawczego do ustawy (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 675/16).

W związku z powyższym rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki